

În perioada **13 iunie - 2 septembrie 2018** la Muzeul Național de Artă al României se organizează expoziția „Fericitul Vladimir Ghika - *in spiritu caritatis* - desene”, în sălile Kretzulescu, din Calea Victoriei, nr. 49-53. Sunt prezentate în premieră desene, gravuri și decupaje în hârtie realizate de Monseniorul Vladimir Ghika. Expoziția poate fi vizitată de miercuri până duminică, între orele 10.00-18.00. Prețul biletului de acces: 4 lei. Gratuit: prima miercuri din fiecare lună.

Calendarul săptămânii 29 iulie - 5 august 2018

- 29 D **DUMINICA A 17-A D.P.A.;**
Ss. Marta, Lazăr și Maria, frați
- 30 L Sf. Petru Cristologul, ep. înv. *
- 31 M Sf. Ignațiu de Loyola, pr. **
- 1 M Sf. Alfons M. de Liguori, ep. înv.**
- 2 J Ss. Eusebiu de Vercelli, ep. *;
Petru Iulian Eymard, pr. *;
Portiuncula
- 3 V Sf. Martin, pustnic
- 4 S Sf. Ioan Maria Vianney, pr. **
- 5 D **DUMINICA A 18-A D.P.A.;**
Sfințirea Bazilicii „Sf. Maria cea Mare”

Gândul săptămânii

“Nu există pace adevărată fără răbdare.” (Fericitul Vladimir Ghika)

© 2018 don Giovanni Berti, gioba.it

Foia
LITURGICĂ

29 iulie 2018 • DUMINICA A 17-A D.P.A. • Ss. Marta, Lazăr și Maria, frați

LECTURA I

Vor mânca și va mai rămâne!
Citire din cartea a doua a Regilor
4,42-44

În zilele acelea, a venit un om din Baal-Șalișa. A adus pâine la omul lui Dumnezeu, pâine din primele roade ale pământului, douăzeci de pâini de orz și spice în sacul său. Elizeu a zis: “Dă oamenilor să mănânce!” Slujitorul său a răspuns: “Cum pot să dau aceasta la o sută de oameni?” Dar Elizeu a zis: “Dă oamenilor să mănânce! Căci așa spune Domnul: «Vor mânca și va mai rămâne»”. Atunci le-a pus în fața lor; ei au mâncat și a mai rămas, după cuvântul Domnului.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 144(145),10-11.15-16.17-18 (R.: 16)

R.: Tu deschizi, Doamne, mâinile tale și saturi cu dărnicie orice vietate.

Să te laude pe tine, Doamne, toate lucrările tale

și credincioșii tăi să te binecuvânteze;
să facă cunoscută gloria domniei tale
și să vorbească despre puterea ta!
R.

Ochii tuturor sunt îndreptați spre tine în așteptare,
tu le dai hrană la vreme potrivită.
Tu deschizi mâinile tale
și saturi cu dărnicie orice vietate.
R.

Drept este Domnul pe toate căile sale
și credincios în toate lucrările sale.
Domnul este alături de toți cei care-l cheamă,
de toți cei care-l cheamă în adevăr.
R.

LECTURA A II-A

Este un singur trup, un singur Domn, o singură credință, un singur Botez.

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Efeseni 4,1-6

Fraților, așadar, vă îndemn, eu, prizonierul în Domnul, să umblați

în mod vrednic de chemarea pe care ați primit-o: cu toată umilința și blândețea, cu îndelungă răbdare, îngăduindu-vă unii pe alții în iubire, străduindu-vă să păstrați unitatea Duhului în legătura păcii. Este un singur trup și un singur Duh, după cum ați și fost chemați la o singură speranță, aceea a chemării voastre. Este un singur Domn, o singură credință, un singur Botez, un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este peste toate, prin toți și în toți.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Lc 7,16bc

(Aleluia) Un mare profet s-a ridicat printre noi și Dumnezeu a vizitat poporul său. (Aleluia)

EVANGHELIA

Au împărțit celor care ședeau cât a voit fiecare.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Ioan 6,1-15

În acel timp, Isus a trecut pe malul celălalt al Mării Galileii sau a Tiberiadei. Îl urma o mulțime mare pentru că văzuse semnele pe care le făcuse cu bolnavii. Isus s-a urcat pe munte și s-a așezat acolo împreună cu discipolii lui. Paștele, sărbătoarea iudeilor, era aproape. Ridicându-și ochii și văzând că o mulțime mare venea după el, Isus i-a zis lui Filip: “De unde vom cumpăra pâini ca aceștia

să mănânce?” Însă spunea aceasta punându-l la încercare; de fapt, el știa ce avea de gând să facă. Filip i-a răspuns: “Nu le-ar ajunge pâine de două sute de dinari ca să ia fiecare câte puțin”. Unul dintre discipolii lui, Andrei, fratele lui Simon Petru, i-a zis: “Este aici un copilaș care are cinci pâini de orz și doi peștișori.

Însă ce sunt acestea pentru atâția?” Isus a zis: “Faceți-i pe oameni să se așeze!” În locul acela era multă iarbă. Așadar, s-au așezat bărbații, în număr cam de cinci mii. Isus a luat pâinile și, mulțumind, le-a dat celor așezați; la fel și din peștișori, cât a voit fiecare. Când s-au săturat, le-a spus discipolilor săi: “Adunați bucățile rămase, ca să nu se piardă nimic!” Așadar, au adunat și au umplut douăsprezece coșuri cu bucăți care au rămas de la cei ce mâncaseră din cele cinci pâini de orz. Văzând semnul pe care îl făcuse, oamenii spuneau: “Cu adevărat, acesta este profetul care vine în lume!” Așadar, cunoscând că au să vină și să-l ia cu forța ca să-l facă rege, Isus s-a retras din nou pe munte, el singur.

Cuvântul Domnului

Criza mare de conducători i-a făcut pe contemporanii lui Isus să „se agațe” de oricine le-ar fi arătat bunăvoință, i-ar fi povățuit și i-ar călăuzit. Nu de puține ori, însă, au fost înșelați în așteptările lor. Dar cu Isus lucrurile stăteau altfel. Potrivit fragmentului evanghelic din această duminică, mulțimea „flămândă de Evanghelie” este tot mai numeroasă. Mai mult, ea îl urmează pe Isus peste tot – chiar și în ținuturile pustii de dincolo de Lacul Galileii – întrucât cuvintele lui și gesturile sale compătimitoare au puterea să îi vindece. În felul acesta sfântul Ioan reușește să schițeze în ochii noștri imaginea Poporului ce se reunește în jurul Conducătorului care îl călăuzește, îl hrănește, îl apără. O astfel de imagine o amintește pe cea a lui Moise, din cartea Exodului, care călăuzește poporul ales și se îngrijește de el în pustiul Sinaiului, în drumul său către Pământul făgăduinței. În această perspectivă trebuie înțeleasă minunea înmulțirii celor cinci pâini de orz și a celor doi pești în folosul acelei mulțimi imense de oameni unde doar bărbații erau în jur de cinci mii, afară de femei și copii.

Dar, mențiunea sărbătorii Paștelui, în ajunul căreia are loc această minune, așază evenimentele descrise de sfântul Ioan într-o lumină aparte. Pâinea oferită acestei mulțimi e mai mult decât simpla mană oferită prin Moise. Ea are deja valențele euharistiei care poartă în ea toată jertfa de sine a lui Isus Cristos de pe cruce (semnificație pe care Mântuitorul o va detalia în duminicile următoare). Cu alte

cuvinte, sfântul Ioan ni-l prezintă pe Isus Cristos sub trăsăturile noului Moise care, mai mult decât cel dintâi, avea să adune laolaltă, să se îngrijească și să conducă noul Popor al lui Dumnezeu. E drept că mulțimea, impresionată și satisfăcută de minunea săvârșită de Isus, a văzut în El un adevărat profet – asemenea profetului Elizeu, care, potrivit primei lecturi, a săturat cu vreo 20 de pâini de orz peste 100 de oameni – și a voit să-l ia cu forța și să-l facă rege. Mântuitorul însă se voia nu un rege pământesc. După voința Tatălui, El trebuia să devină conducătorul Poporului lui Dumnezeu alcătuit din toți oamenii și din toate timpurile care își pun încrederea într-însul.

Or, cei care își pun încrederea în Cristos au, potrivit lecturii a doua, un anumit mod de a se raporta la El și, implicit, de a trăi. Sfântul Paul explică această viziune în felul următor: Fraților, vă îndemn să umblați în mod vrednic de chemarea pe care ați primit-o: cu toată umilința și blândețea, cu îndelungă răbdare, îngăduindu-vă unii pe alții în iubire, străduindu-vă să păstrați unitatea Duhului în legătura păcii. Este un singur trup și un singur Duh, după cum ați și fost chemați la o singură speranță... un singur Domn, o singură credință, un singur Botez, un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este peste toate, prin toți și în toți.

Unui astfel de Popor am dori, cred, să-i aparținem și noi.

Pr. dr. Tarciziu Șerban